

ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ι. ΤΙΜΟΘΕΑΔΗΣ

1931-2003

Μέ τον θάνατο του Τιμου Τιμοθεάδη ἔχασε ἡ Μακεδονία ἕναν σπουδαῖο ἱστορικό, ἕναν θερμό πατριώτη, ἕναν φλογερό αγωνιστή, ἕναν ἀκραιφνή Ἕλληνα, ἕναν πετυχημένο γιατρό ἐπιστήμονα, ἕναν ὀρθόδοξο πιστό χριστιανό, ἕναν λαμπρό οικογενειάρχη. Ἡ ἐκδημία του ἀφήνει ἕνα δυσαναπλήρωτο κενό.

Ὁ Τιμος Τιμοθεάδης ἐγεννήθη τό 1931 στή Γιαννιτσά. Πρωτότοκος υἱός –μεταξύ ἐπτά ἀδελφῶν– του Ἰωακείμ ἀπό τόν Τροχό τῆς Καππαδοκίας καί τῆς Ἑλένης ἀπό τό Kars τοῦ Καυκάσου.

Ἀπεφοίτησε ἀπό τό Γυμνάσιο Γιαννιτσῶν καί ἐν συνεχείᾳ ἀπό τήν Ἱατρική Σχολή τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ὡς φοιτητής στή Θεσσαλονίκη ὑπῆρξε γραμματεὺς τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Ἐνώσεως (Χ.Φ.Ε.).

Ἐξειδικεύθη ἐν συνεχείᾳ ὑπό τόν ἀείμνηστο Καθηγητή Νικόλαο Λοῦρο, στή Γυναικολογία-Μαιευτική στό Μαιευτήριο Ἀλεξάνδρα, ὅπου τότε ὑπηρετοῦσα στή Θεραπευτική Κλινική καί εἶχα τή χαρά νά τόν γνωρίσω, νά τόν ἐκτιμῶ καί νά συνδεθῶ μαζί του μέ πολλή ἀγάπη καί φιλία. Ἐκεῖ ἐξεπόνησε διδακτορική διατριβή βάσει τῆς ὁποίας ἀνηγορεύθη ἀριστοῦχος διδάκτωρ.

Ἀπό τό 1967 ἤσκησεν ἐπιτυχῶς καί ὑπευθύνως τήν εἰδικότητα τῆς Μαιευτικῆς-Γυναικολογίας στήν ἰδιωτική του Κλινική στή γενέτειρά του τά Γιαννιτσά, ὅπου ἀνέβασε τό ἐπίπεδο παροχῆς ἱατρικῶν ὑπηρεσιῶν καί ἦτο πολὺ ἀγαπητός. Ἔχει ἀνακοινώσει σέ πανελλήνια καί διεθνή ἱατρικά Συνέδρια καί δημοσιεύσει σέ ἱατρικά περιοδικά 120 ἱατρικές μελέτες. Διετέλεσε μέλος τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως Μαιευτῶν-Γυναικολόγων Μακεδονίας-Θράκης καί τῆς Ἐνώσεως Μαιευτῶν-Γυναικολόγων Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλληνική Μαιευτική καί Γυναικολογική Ἐταιρεία τοῦ ἔχει ἀπονεμίσει τιμητικό δίπλωμα γιά βραβευθεῖσα ἐπιστημονική ἐργασία του.

Ὁ ἀγαπητός Τιμος ὁμως δέν περιορίζετο μόνον στά ἱατρικά του ἐνδιαφέροντα καί καθήκοντα, ἀλλά διακατεῖχετο ἀπό γενικώτερες ἀνησυχίες, πού τόν ὠδήγησαν α) στό νά ἐξελιχθεῖ σέ ἱστορικό κύρους καί β) νά σπουδάσει συμπληρωματικῶς στό Ἀριστοτελεῖο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης καί Θεολογία, πτυχίον τῆς ὁποίας ἔλαβε τό 1992.

Συνέπεια αὐτοῦ ἦσαν σπουδαῖες μελέτες ὅπως τό πρωτότυπο καί πολὺ ἐνδιαφέρον βιβλίο του *Ἡ Οὐνία τῶν Γιαννιτσῶν καί ἡ πολιτική τοῦ Βατικανοῦ χθές καί σήμερον*, ὅπου μᾶς διαφωτίζει γιά μία σοβαρή πλευρά τῶν προσπαθειῶν διαβρώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὀρθοδοξίας (σχέσεις μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο) στήν πολυκύμαντη ἱστορία τῆς Μακεδονίας καί γενικώτερα τῆς Ἑλλάδος.

Τά ἱστορικά του ἐνδιαφέροντα περιελάμβαναν τόν Μακεδονικό Ἀγῶνα, πού ἦταν ἰδιαίτερος ὀξὺς στήν περιοχὴ τοῦ Βάλτου τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ μελέτη του *Ἡ Παιδεία στόν Καζά Γιαννιτσῶν 1870-1912* καί ἡ ἐκδοσις μέ ἐπιμέλειά του τῶν *Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Μακεδονομάχου Γρηγορίου Δημοπούλου*, βιβλίου ἰδιαίτερος συναρπαστικοῦ καί τραγικοῦ.

*Ήταν μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορικῆς Ἐταιρείας, τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καί τοῦ Συλλόγου Μικρασιατῶν Νομοῦ Πέλλας, τοῦ ὁποίου ἦταν Πρόεδρος μέχρι τόν θάνατό του.

*Ήταν ἐρευνητής τῶν Ἱστορικῶν Ἀρχείων τῆς χώρας καί ἔχει ἀνακοινώσει σέ συνέδρια καί ἔχει δημοσιεύσει περὶ τὰ 150 ἱστορικά ἄρθρα καί μελέτες κυρίως γιά τήν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τὰ Γιαννιτῶνα, γιά τήν Παιδεία κατά τόν 19ο-20ό αἰῶνα, γιά τόν Μακεδονικό Ἀγῶνα, τό Σκοπιανό, ἀλλά καί γιά τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό τῶν ἀλήστων ἑλληνικῶν πατρίδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Σπουδαία ἦσαν δύο Συνέδρια πού ὠργάνωσε στά Γιαννιτῶνα ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καί τοῦ Δήμου Γιαννιτῶν.

Τό πρῶτο τό 1998 «Ὁ Ἀγῶνας στό Βάλτο τῶν Γιαννιτῶν», τοῦ ὁποίου ἐξέδωσε τὰ πολὺ ἐνδιαφέροντα καί συγκλονιστικά πρακτικά.

Τό δεύτερο τό 2002 «90 χρόνια ἀπό τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους 1912-1913 - Μάχη Γιαννιτῶν», τοῦ ὁποίου τήν ἐκδοση τῶν πρακτικῶν δέν ἐπρόλαβε νά κάμει. Μετά σύντομο ἀσθένεια ἔφυγε γιά τήν αἰώνια πατρίδα στίς 28 Ὀκτωβρίου 2003.

Ἐδόθη ἐδῶ μικρὴ σκιαγραφία ἐνός ἀνδρός μεγάλου ἀναστήματος, ἐπιστημονικοῦ, ἱστορικοῦ, πατριωτικοῦ, κοινωνικοῦ, ἠθικοῦ, μέ πολύπλευρο δράση καί ζωντανή παρουσία, πού ἄφησε ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη του. Τὰ ἔργα του πού ἐπλούτησαν τὴ Μακεδονικὴ Ἱστοριογραφία θά μείνουν πολὺτιμος κληρονομία γιά τόν τόπο μας.

Ἀφήνει ἐκλεκτὴ οἰκογένεια τήν ἀγαπημένη του σύζυγο Πόπη (Πηνελόπη Στουγιαννάκη), συνάδελφο ἰατρό, καί τίς δύο θυγατέρες του, τὴν Ἑλένη, ἰατρό-ὀγκολόγο, καί τὴν Ἰωάννα, οἰκονομολόγο.

Ἀθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2004

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΔΑΪΚΟΣ